

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à
Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 713. Constantini Pap. Annus 6. Anastasii Imp. Annus 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

IESV C H R I S T I
A N N V S 713.CONSTANTINI PAP. ANASTASI IMP.
Annus 6. Annus 1.L
PHILIPPI
CVS IMP.
EQUITVSPaul. dñe-
c. L. 1. 1.
L. c. II. 1.
non. 1. 1.
1. 1.

SE Q U I V annus Domini septingentesimus decimuscertus, Indictione undecima, quo Philippus Imperator, vbi animum & sex menses in Imperio habuisset, tentus & exegatus eiscurt in exilium. Hec quidem de tempore Imperatoris Philippi, neque quod vno iam anno & mensibus exegatur, certatur. Paulus diaconus, res sui temporis scribens, ex quo corrigit eos, qui ipsum annos duos & menses aliquot exegisse in Imperio tradiderunt, & inter alios Theophanes aque Zonaras, Porro quod habet Paulus, confirmant Acta publica, quae paulo post rectitudini summa. Quod autem ad rerum terrarum fieri pertinet: quomodo hinc se habuerint, ex Grecorum Annalibus referuntur. Qui enim factus Imperator in dinam auras est manus imjete, fibio; etiam Ecclesia imperii arogat ut pro arbitrio fidei Orthodoxe decreta mutaret, ex insperato sensu in lemmifam defuerit vicionem. Quando enim abrogata penitus Sexta Synodo, longe ab impostore promulgata in Imperio vita fecurum te esse pollesto exultauit, ab Imperio misit continuo se excidere cognovit, ipso Imperio luce que priuatus. Sed quomodo id accident, ex Theophane his edandus.

II. Biennio, inquit, Imperii Philippi transacto, circuque natatio cum Praefatis vestigia, vijam ei Imperatori, Sabato Pentecoste equum suum scelptrum ac organum ingredi & Lauri in publico latu Zeuxipp, & cum cibis propria antique prandere. Cum autem merita requiri cetera, repente ad Acream portare intravit Eusebius primus Stratorum obsequi, cognomen Baranphi, & Theodosius Patricius Myancy cum tascatis, quos habebat in Thrace thematu sui: & festinans in Palatium, nunc Philippi cum meritis quicquidem, & comprehensionem eum duxit sursum in oratorium Praefavorum, & illuc eum oculos eruit, nullo sciente. In tristissimum autem, id est, Pentecoste, conceputo in magna Ecclesia populo, coronatus est Artemis a feceti, datus, multo nomine, Anastasi. Sabato vero post Pentecosten ecclasia primaria est Theodosius Myancy, & secundo Sabato id ipsum perditus Gregorius Baranphi, & in exilium missi sunt apud Theodosianum, hucque Theophanes, & alij tum Greci, rum Latinii eidem consentientes.

III. ANASTASI
CVS IMP.
SCRIPT
AD ROM.
PONTIFI-
CET.

Sobato igitur haeretico Imperatore, qui Orthodoxe fidei cultor in locum eius subrogatus est, nihil antiquius habuit, quam se fidei Catholice professorem esse, publicis scriptis editis declarare, deque his reddere certiori Romanum Pontificem, ad quem fidei professionis fidei litteras scripsit, mittens eas per Scholasticum cubiculum Patricium, quem in Italiani mire Exarchum. De his enim habet illa Anastasis in Constantino hiis verbis: Non posui multos autem dies scripta revera & scilicet insula, que manutenebant, quod Philippus hereticus a principali vertice de pulsu efficit, & Anastasim Orthodoxum Augias (separata regalia gubernanda) subconfidit. Tunc Orthodoxe exultatio magna, temerarum autem dies omnia heretici superflua est. Post aliquis vero tempore Scholasticus cubicularius Patricius & Exarchus Italiae venuit Romanum, dictulus secum Sacram Anastasi Principis, per quam vere se Orthodoxus fides predicatorum & Sancti Sexti Concilii confidore esse omnibus declaravit: quia & Pontifici obstat, & ita perire Ravennam. Dam autem hec agerentur, obtinuit verbo sopraddictus ducatum Iheru, promittere, quod nequam ultra Romanum aduersari intenderent, hucusque Anastasius.

IV. Inter hec autem Constantinus Papa cum audierit Catholicum in Oriente regnare Imperatore, a quo & Orthodoxam professionem fidei per Exarchum misericordie pescuisse, in Catholicae communicatione accepit, in album Orthodoxorum Imperatorum, quo pro eo v-

niueria Ecclesia exoraret, referri voluit: ad quem etiam ex more misit pro reponens Ecclesiasticus Michaelis presbyterum Cardinalem Apocafarum. Confam haec omnia ex Theophane. Persecutio eiusmodi esse videretur legatio, ut Constantinopolis esset, qui auctoritate Apostolicæ sedis iaphos Episcopos portantes Catholicæ conciliaret Ecclesiae: quoniam maxime nulli numerum, quo anno superiori sunt dicti, significant. Quod enim ferme omnes nonnulli similes causas censerant in Sexto Synodo damnationem, preliosque eorum relipescientia, gaudentibus condicis libatoque a tyrannum, qui iplos coegerit turpiter ad eam Catholicæ fidei deficere. His omnibus naufragia per suum apocafarum manum potrigens Constantinum, quanta subuentio curauit.

Iam autem (quod pollici sumus) interceda finis his Acta publica per Ecclesie notarium concordia de cessatione virginis receptum Roma: ex quibz. cum multa sita, multo postulatum coequatur, ut certum tempore dicatur. Philippicus exadiut ab Imperio, & in locum suis fugarus est Artemius, qui & Anastasis. Conveniuntur illa de virginie appetitum hoc anno, mens Octo. & choate tam a mente Septembri diuocemam Inductione. Et sane mentio in Actione quarta Nicena postmodum Synodi vir Imperius dictum est de capite & imagine Anastasi martyris Romanum delatio & ad quatuor locatis, testare patribus Leonine Episcopo Tamense in Sicilia, ex ea infula morti solitus Romanus imperator, ad eius martyris venerandas reliquias, recessit. Magnam enim a Deo tecis martyrius venerat aduentus demones, adeo ut eius nominatione in Occidente solidum, & in Occidente celebrerentur. Quia in quo more esset, ut publice carnatione iunctu in Ecclesia fieri solita ab Ecclesia nostra (embrevis certe) libelli, qui publice in Ecclesia legemque sapientie superioris ex latrone Augustino & aliis contigit monstrarunt. Iudicemq; inter alia Acta publica in eis Ecclesiastiarum archivis affermarunt, quem ex iunctu omnium confermatum intensum in Bibliotheca Vallensis solidum velut appendicem ad vitam easdem martyris Anastasi, hic tribus partibus ostendendum. a postulatum (ut diximus) ratione, ut tempore Philippi Imperator, isce (ratio habeatur, ad redargendum), qui nō dūs tantum annos, sed & aliquot etiam mox post duos annos cum virile in Imperio regnante, cum exsidiem Actis, secundum quod Paulus discubulorum repetitur, non excessibile annum vnum & metuens. Acta autem ipsa ita habent:

Imperante domino nostro papa perpetuo Angelio anno Magno Imperatore anno prima, & post invictissimam bennati anno prima tempore, Augustino & Iustiniano & Iustiniano summum Pontificis Constantini Papaveris Roma. Secundum tempore nomine, natione Syria, de civitate, qui apellatur Constantia, ante hos modicis annis veniens in hac caeca Iustina, filiam uniacum quem fecerat duxit, nuptiis contractis, a deo accepta sacra littera. Que cum eruditissima est in causa & causa omnibus, vultus diversa a multis in matrimonio miscerit, & dices valde. Quod confidit resolutus episcopatus eius tam Deo offerens, conferunt in mangano. Cestum annulis Diti, & reliquias substantiam sua iugis papaveri diuerterat loca pia.

Accedit autem, ut postquam impetrat postea in meanderis dicens & oculis, ut inuidus hujus auctoritatis habens per riu inimicorum se in pavillam, & capient convectus & famili. Et cum multi opes suae efficerent, ut faceret plaudere alios danus demonum, ut emulatio auctoritatis, fiducia & laboris ad Deum conseruat, in isto habebat aduersari, & in operi atque auxiliu, dicens: Sicutem, & ita ad Deum agimus. IESV C H R I S T I M. & ad facilius narrandum. Anastasius, qui potest curare meos filios, & deus meus, accipiens itaque filium suum fiduciam portans, & deus meus, venit in mansum suam D. El patrem formam virginis Mariae, ibi faciebat & Beatus Paulus debeat, ut

SYAM IM-
BECILLI
TATEM
COGETUR
DIA DOLVS
COMITE-
XV.

LISER-
TUR DEL-
LA M A L O
DAMONE
TER. S. A.
MATA-
SEYML

IN IMPOR-
THARTELI-
COS PETR
ST. CTRA
MARIT-
RYM CYL-
TYM.

XVII.
DE LARRA
GENIS IN
VADENTI
DYS HISP
MIA.

a. ab 40.

me crux. Anastasi Sito, quae sanctus es, ista extorxit ab ini-
to Deus, ut idem peccatum dñm, qui multa iactat in
opprobrium martyris, cum detidens atque subfauamus,
ab ipso crucibus affectus fateri cogere turis, quod ef-
fectus sanctus Deo accedit nam & clamobat rufum cum em-
latu: Vt, ut mibi S. Anastasi, quid in te peccasti? Crux illa, per
quem ingressus sum in illud corpus.

Tunc sterna plectebat se patella laeva atque dextera, ut solent
qui flagellantur propter inimicorum dolorem facere: atque clamat,
reparsceret, eo quod exire se voleat promitteret, & rufum post mo-
dicum intermissione clamans: Exco & uro per eum, quem tu re-
ueras & adorav, qd non perire. Et rufus interpositione
cum enclista clamans diebat: Per quod portas uro, quod exco, &
nunquam in hoc corpore reverter. Heu me, heu me, quia veni in de-
risione coram hominibus. Et iterum clamans diebat: S. Anastasi,
exco, & nunquam in presbyterio tuo & diaconi tuo, & moni-
chiorum inuictum faci. Et ecce dico atque confit: quod nihil
sum, fieri nequam & immundus sum, ventu sum: Vbi inuen-
i ueniu Christiam, effugio ab ipso, nec aliud illi malum facere
possum.

Et flentibus nobis, denique diebat: Nolite flere, quia cum vi-
det Sanctus Anastasius vos flent, maiora in ore tormenta exser-
cent. Sed ecce si quis intrat, agrediar, & nunquam reverter am-
plius in hoc corpore. Diuinitus quibusdam de fratribus: Ne fa-
ctis quippe male, congrederet. Ille respondet: Si mihi pre-
cepit Sanctus Anastasius, ut sine alijs usque reliquias corporis ipsius
sit. Sic crucifixus est dñm ab ipso. Sancto Anastasio vige-
tque ad horum terribilium noctis, confitente domine ad signum cruci-
tum non permisum ante tempore. Tunc pectus inclinans se ante
altare, sic flebit per fratrum dimidiat hora: & elevans se ante
mensu & libera flans ante ipsum altare, suscepit corpus & san-
guinem Domini nostri IESU CHRISTI. & sic salua pectus
com parte recessit, & dantes omnes laudes Dñi: hincusq; libellus
de encyclopaedia vi gnis liberatione. Quo quidem in-
felicissimi eis coaguntur & etenim negantes manurum col-
lum, quem muri licer iniquitibus flagis compellentur
etiam demonesq; omittere; ob idque duplo quam il-
li afficiendi ipsi tormenta. In quo nifis os ita nega-
ti oportone hic S. Hieronymus in Vigiliante regre-
tibus interpellationem illam, qua ait: Responde, que
medio in religioso palore & famula, nescio quas, latus sit signum
et virtus praesentia. Quid senti, fecisti, infelicitate mortali-
tum, quid dolas, quid timuis: Spiritus iste immundus, tunno huc
te cogit scribere, sive hoc religiosissimo terris est palore, tunno huc
te cogit scribere, & qui in te plaga dispermat, te ceterum conser-
tar. Nisi fert in mortem Gentilium, impinguem Porphyry &
Eusebii, & prestigia demonum esse confutat, & non vere via
mare demones, sed sua similes tormenta. Do confutam: in-
gredere in basilicas martyrum, & aliquando purgabatur: inuen-
iens ibi multos fecios tuos, & nequam coros martyrum,
qui non difficiunt, sed flammis magisq; comburuntur: & tan-
tum habebut, quid non negat; & tuum nomen, qui in Vigiliante
loquaris, libere proflamabis, &c. ut plane S. Hieronymus
significans haec res esse partem apertissim, sed de his
modo haec tenuis.

Iam vero lugubrem aggrediamur tragediam narrare
multis facilius deploratam, vniuerso orbi sue calamita-
tis imminentia non similam, ingenuum, inquin, Sar-
racenorum in Hispaniam diabolis machinaverunt effec-
tum, ut ipse fecerit illius dñm Romae in arreptio-
nia (ut audiunt) effigie, ut vixit, vixisse & mortuus
est, quod feruntur, & non erat misere, ut hanc suam lig-
tur in patria, quidam si minus interpretari, prædicta potest
poterat esse illi, ne populus pro fili p. V. non ueniret,
& in ipsum inducere, ut illi uellet, & non
genus proueheret. Peigit vero Tuderius: Tu ad
hunc Rudericus dedit collum, ut ridens atra invenientem
equum feruissim, rugenter à domino interficeretur. Fauit eti-
pater cuius Utritz datus regalis praesertim ostendit, ut po-
tius posset Corbulus judicium eius, hoc de coram
Rudericis aduersos alios W. ritze, quibus illi præter-
fibriruntur paratu.

Ita plane mentem primam Deas auferre solent
in quos patet vise, ut suis ipsoem teatim annis
cundunt illud Dauid dicunt: Gladiatori inter se in
ipso, & arcu cornu confringuntur, & nascit illi: ho-
mem magnum suorum comprehendens el pacato, dum pate-
obelle alij, in se ipsum mala conciverunt, sed hoc non
est propria commoda propriis studiis laborant, ut
ne ipi secundum illud accident vacuum a eis de-
citur: Studi scilicet sunt Principes latae, excorvantes trax-
pes Memphis, decerpunt Argynum angulum proferunt ex-

Quod ad ipsum ingressum conundens Saracenos,
in Hispaniam pertinet, primum omnium quae sunt tem-
poris, disquisitamus. Et Roderic Tolentini p. 1500. regis
recentiorum regum Hispanicorum scriptorum confus-
aliter: qd factum hoc ipsi anno in ventu incau-
per Acha adhuc p. 1500. videtur, vnu Tuderius
in Hispaniam aduentus in sequentem regis annu, qui
numerat Eta a se pingente linea quinqueginta secunda
collocat vero hoc anno ipsa proditorum pars &
crotus sua milites, teda potius apud ipsum annos Ea
erat facile irreplebilis.

Haud igitur manet huic diabolil illam superbo-
statonem, quia le Hispaniam exsilia excedere pro-
ficit, declaratur invenit. Sed quodcumq; omnia eius
malorum omnium architecti acce p. 1500. secundum
dine enarreremus: perarunt autem ipsam tenet galera
terram a Tuderio antiquore, ipsoque vobis curc
tiglio afflent, determinabunt. Cum tamq; plura huius
ab alijs recentioribus scripta representerunt, huc in
cendi discimus. Non enim hunc tempus venie-
nos reiactare putemus, in quibus venturam illa
no scaturit: tunc enim neque antiquioribus illi-
m. Sed ipsum modo audiamus Tuderius, qui tan-
ta:

Hoc anni regni hic terra Paderis missum pars
fir festinare, duos filios Virtutis Formam & typum in
flammas cum somno dedecit explet. Quod Tuderius p.
annum transfractante (terebat enim illa pars a Tuderio
tempore Comitis illius regnum a libro suo, qui Tuderius et
Secretario familiariter habuit etiam p. 1500. charponem. Quod
ad expulsione eorum & delatorum, consilium sicut cum ea quod
sunt Saracenos, & concurrit illa statu mala re-
cent. Ad illam jacum peragendum multa volunt, qui
hunc Regis filium ipsius Comitum nomine, non pro voto, ut p. 1500.
rebutetur pro concubina, quam tamquam ex parte p. 1500.

Frat hic Italianus vir sagax & astutus, qui Galli
Frances, ut expugnaret Hispaniam exteriorum, regnum
eis (camerum Regis Rodericis, calide vestitus, resquie & arte
ad Gallos transferret, et Africam, quia in auctoribus Hispani
regnabat securi, & non erat misere, ut hanc suam lig-
tur in patria, quidam si minus interpretari, prædicta potest
poterat esse illi, ne populus pro fili p. V. non ueniret,
& in ipsum inducere, ut illi uellet, & non
genus proueheret. Peigit vero Tuderius: Tu ad

Dominus nescit in medio eis spiritum veritatis, & errare fecerunt & agere in opere suo, sicut errat cornu.

Sed antequam reliqua prosequamur, rufsum hic, ambo te, mecum considera lector, quodnam tam gran- deponit peccate illis peccatum, & magna in Dei traductor Hispania Saracenis, & regia iniuria ex Gothorum gente omnino defecit. Scimus ab omnibus ostentari quam omnium malorum unum caufauit Rodericus inconstituentem, cum auctor sit misere manus in filiam Iuliiani, quam sub iunctu coniugii a patre accepisset, & in pellice conuenientibus, sed deinceps penitus ipsi porto: hand enim mox pinnum accedit, vt ita modi communis scelus principes incontinentes. Verum altius est pertendere hominum omnium causa malorum, qua nulla maior auctorita sententia affecti potest, quam quod deinceps ex voluntaria anctione ab Ecclesia Romana regnum Hispanie sub Witteria huius praedecessore, vt uno loco superius ex Hispanicarum rerum scriptoribus dictum est. Ut accidentibus quidem secundum illud, quod communissus est Dominus, cum Hieremias, eo quod Iudeas conseruent catenas lignicas, iussus ei facere eas ferreas, quae fangi non possent: cum videlebet qui ingum Chri- sti & trispicatum cogerent subite ingamus terrem Phoeniciam, qui inquit, ab obedientia fei subditum Apollonice fedi, iusta Dei sententia factum fit, vt subdenterius impensis Saracenis. Pluribus sane veritas haec demonstrata est exempli etiam sceluso isto, nullus pollebit subducere regnum, quod non innuitus super peram. Hinc videlicet fuisse tempore magno labore maxima ex parte eius collapsum Imperium Orientis, dum Heraclius deinceps ob hoc resit a communicatione Apollonice. Idipsum eadem ex causa Africam esse palliam, idem superius est demonstrationis. Vide velut ab alta specie illud Daudicum fit crebris repetendum b: Et non regi inclinat, & eruditus, qui indicavit terram. Sed iam ceteram tamen historiam prosequimur ex eodem auctore Iudens, qui vbi proditorum molitiones recensuit, tabulabundit:

Ipsius Exa septuagesima quinquagesima secunda, Vlti-
tissimum Rex barbarorum totius Africa, ducans Iuliam & filio-
num suos fratres auxilio, vt cognovit, quod armis & equi non
erant Hispaniae, & civitatis egerint absque auxiliis, Tarifum Stra-
monem vnius ex discibis exercitum fit cum viginti & quinque mil-
lium urbano pugnare ad Hispaniam primit, ut cognovit In-
diani dubia sua: Iulianus cum Hispanie Regem inciperet: terresani
namque barbarorum Regem lapiti dolens Tafelensis Comitis, si
fuerit affligit, ergo quod ipsam habuerat imperio insolitus, ac for-
tem virum & confidit apertum expertus. Cognovit tunc Sarra-
vina Hispaniam, & circumiacentes urbes, quia eas absque mar-
tioribus invadere posset. Rex autem Rodericus duxit deles du-
centi Comiti Tafelensi, & Labores sepius, collecta Gotiorum exer-
citu armarum ut poterat, ac & fortis primo sicutus pugnat: adeo
vt quinqueginta continuo dies inseparabiliter dominari, sex-
decim menses exercitus interficeret. Iulianus & duo filii
Furioz Regem Rodericum in prima aucta certentem cruce cererunt,
Clericibus militibus pro mortuis Saracenis & fratribus aliis communis-
tendo, barbaris viribus rebatur. Sed pollicantis Iulianus fides per
totam Africam declaratur, Musa ex exercitu Africani Regis Prim-
i annis infinita multitudine egyptini pedisusque ad Hispaniam
dirigit. Deinde quatuor bella turmas vnes post alter ad prae-
lim adducere coepit. Porro Rex Rodericus, non solito, pro-
duo exercitus capi atrio inflatur, ac propinquus in hostes preter. Tene-
deretur in levibus barbaris. Hispaniam milites capiunt difficultas,
atque per longitudinem bellis defagunt, quae, nostrorum locum
dante, & territoriis Gothi, querant a parte Comitis Iuliani, irrum-
bant.

Venerius autem vobis a suis defactis vidit, per aliquot dies rega-
predicione paulatim, paginando (vt credimus) occubuit, sed nonenius
currit intermixta eius. Regnavit annus tribus. Index tamen postea
in castanea Lofstrand Vito invenit eis lapidae scriptura, in qua Epis-
tagiunus deinceps est scriptum, sicdict: HIC REQUIESCIT RO-
DERICVS REGIS GOTRYM, alia, que plura his legum
varius Rodericus Toletanum, ab ipso adductae non
conseruit. Verum post annos plurimos eam esse possumus

anno. Oct. Tira. 8.

inscriptionem oportuit, cum regni Gothorum nulla pe-
nitius reliqua esset spes successionis, quod minime acci-
dir, superstitibus Pelago, Julianoq; ipsorum Gothorum
ad huc viribus pollente, & alias, quia ad loca rutora con-
fugerant. Pergit vero Tudenfis:

Reciffras manu Domini ab Hispania ob inmetratam Regum

malitiam, ne in tempore huius ruine eam protegeret. Omnis de-
inceps Gothorum miles fuit, fugitivus, fure, & vsque ad interem-
pationem gladio & media pectoris, & non solum contra scummu-
nibus & barbaros, sed etiam Francorum armis ex parte Galliarum
conjuratus sunt, haec enim Tudenfis de clade illata Hispanie
temporibus Roderici. Proscuti sunt tantam
cladem lacrymataque fulpum posteri omnes scriptores
hanc ignobilis in praefitem ferme diem. Etenim
estis vulnus sanum, haud tamet turu, ne male obdu-
& cicatrix (vt sape accidit) iterum reprocusat. Sed
quos modo auctor ab Ecclesia Romana (vt vidimus)
Hispanos tradidit Saracenis, postea obedientia & ob-
seruancia erga eandem ipsos ab hostibus conservantur
munes, adeo ut etiam in exteris gentes eis dominum pro-
piciantur.

Ceterum quod ad res Ecclesie Tolentia spectat,

Rodericus haec habet c: Sideratum Episcopum Tolentia-
num aduentum Arduum expassentem, Vnde in super insu-
lentis satigatum solum veritate, Romanique profectum esse, in-
aduentum vero sedem intrinsecus fasce Oppani, de quo sup-
rum: sed viri, inquit, longe Vrbanum virum sanctimonio
in Episcopum degenerant, intrusione Oppa, qui iam nihil poterat, non
obstante.

c Redere.
derb His-
panie.
Eym ex-
truma
Clades.

I E S V C H R I S T I

ANNVS 714.

CONSTANTINI PAP. ANASTASI IMP.
Annus 7. Annus 2.

A N N V S incipit Redemptoris septuagesimus
decimus quartus, iudictione duodecima, quo die
meniis Aprilis Constantinus Papa, vbi sedis etiam
noscitur, mensu vnum & die, ex hac vita discessit, ma-
gna ex Pontifici bene presunto fibi gloria compara-
tus, quippe qui cum throno exercit eius est (vt An-
astasius ait) omnium humillimus spiritu erat atque
mitilitus, concus fibi subditis charitate pater amavit
et quippe qui penitus tempore nihil praecunxit
officij in pauperibus subleuantis. De ipso autem, pre-
ter illa, quia dicta sunt superius, idem Anastasius haec
habet in fine: Fecit ordinatum vnam, in qua creant presby-
teros decem, diaconos duos, Episcopos per diversa loca numero se-
zegnata quatuor. Qui etiam sequuntur ad beatum Ferrum A-
poliolam quanto idus Aprilis, iudictione subdecreta. c: c: c:
Constantinus Episcopus Ewaldi Viennensis
Archidiocesis.

Peliquas Ecclesie tue, sicut rotula, per Archidiocesem tuum
definiri: de fonte Domini, de velimienti Domini, de viscillis
Apostolorum, de sarcagine area Malaboreorum, de cimbris Sancti
Iohannis Baptista. Quia omnia copia argentea clavigera, & sub
figurulo (andicattus trans missum). Rogamus, vt eo studio vene-
reant, qd de manu beati Petri ad facultatem tuam transmissa
est no[n] cantur. Ita alia manu: IESVS CHRISTVS te fratris san-
cti in corde custodiat.

d B.M. Po-
rtio. ed. 2
Io. a B. sec.
Cateff. v. 2.
Port. pag.

**.